

עפ"ג 13358/03/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 13358-03-22 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט שמואל בורנשטיין - אב"ד
כב' השופט מיכאל קרשן
כב' השופט עמית מיכלס

המערער פלוני

נגד

מדינת ישראל משיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט ג' אבנון) בת"פ 5757-01-20 מיום 25.1.2022, במסגרתו נדון המערער, לאחר הרשעתו - בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן - בביצוע עבירות של אלימות כלפי רעייתו באותה עת, לעונשים הבאים: שנה מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי כמפורט בגזר הדין, פיצוי בסך 10,000 ₪ לנפגעת העבירה, התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים.
2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בחמש הזדמנויות שונות נקט המערער אלימות כלפי רעייתו (להלן: **המתלוננת**):

בחודש יולי 2019 שהו המערער והמתלוננת בבית מלון באילת ונתגלע ביניהם ויכוח בנוגע לכספים שהוציא המערער. במהלך הויכוח סטר המערער למתלוננת, משך בשערה, השליכה על המיטה ולקח את הטלפון הנייד שלה. למחרת, לאחר שסירבה המתלוננת לשוחח עמו, שב המערער ומשך בשערות ראש.

ביום 12.7.2019, במסגרת ויכוח שהתגלע בין הצדדים בביתם, לקח המערער את מכשיר הטלפון של המתלוננת, דחף אותה על הספה, יצא מהבית ונסע ברכב המשפחתי. לאחר כעשר דקות שב המערער לבית ונכנס לחדר השירותים. המתלוננת דפקה על דלת השירותים ובקשה מהמערער להחזיר לה את הטלפון. המערער יצא, סטר למתלוננת, ירק בפניה, קרע שרשרת מצווארה, קרע את חולצתה ונשך אותה בפניה. לאחר האירוע שלחה המתלוננת מסרון למערער ובו הודיעה לו כי תגיש נגדו תלונה. המערער כתב בתגובה כי קשה לו עם מה שהיה, הוא מצטער ואוהב את המתלוננת.

בחודש אוגוסט 2018, במסגרת ויכוח שנתגלע בין הצדדים בביתם בנוגע לבחירת טבעות הנישואין, לקח המערער פטיש וניסה לשבור את טבעות הנישואין. המתלוננת בקשה לצאת מהבית ואז לקח המערער את תיקה האישי ואיים עליה שאיש לא יאמין לה כי הוא עובד בשב"ס ואם תתלון עליו תהיה בדיוק כמו אמא שלו.

בשנת 2018 התגלע ויכוח בין הצדדים בנוגע לתשלום למובילים, במהלכו סטר המערער למתלוננת בפניה והפילה. בשנת 2018 התגלע ויכוח בין השניים נוכח רצונה של המתלוננת כי המערער יחדל מעישון סמים בבית. במהלך הויכוח ניסתה המתלוננת להקליט את המערער במכשיר הטלפון שלה ומשהבחין בכך המערער נצמד למתלוננת, צעק עליה, דחפה והחל לשבור חפצים שהיו מונחים על השולחן. המתלוננת נסה מפני המערער לשירותים ונעלה

את הדלת. המערער החל לדפוק על הדלת ופתח אותה, ואז ירק בפני המתלוננת ולאחר שיצאה מחדר השירותים דחפה לעבר הספה.

3. המערער הורשע בגין מעשיו אלה בביצוע שלוש עבירות של תקיפת בן זוג, עבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, עבירה אחת של איומים ועבירה אחת של היזק לרכוש במזיד.

4. בהתאם להסדר הטיעון נתקבל תסקירי מבחן בעניינו של המערער.

מן התסקירים עלה בבירור כי חיי הבוגרים של המערער עוצבו במידה רבה כתוצאה מטרגדיה בלתי נתפסת: לפני כעשור רצח אביו של המערער את אמו ואחר זאת התאבד, והכול לעיני המערער. בעקבות האירוע הזה חווה המערער אובדנים רבים ומשמעותיים וכן עומס רגשי על שלא הצליח להציל את אמו. שירות המבחן עשה לשילוב המערער בשלב ראשון בטיפול כפול: טיפול בדחפיו האלימים וכן בטרומה האמורה שנמצא כי לא עובדה על ידי המערער.

המערער שולב בטיפול. הוא מגלה כיום מודעות להתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת. המערער מתחרט על מעשיו וחש בושה עליהם.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת, אשר שיתפה בהתפרצויותיו של המערער לצד גילויי אמפטיה והתנהגות מתמסרת מצדו. המתלוננת רצתה לשמר את הקשר עם המערער ולכן הגישה תלונה נגדו רק עם הסלמת מעשיו כלפיה. המתלוננת חווה תחושות מעורבות כלפי המערער, אך תיארה כי שילוו בטיפול יסייע גם לתחושת הביטחון שלה. שירות המבחן התרשם מכנותה של המתלוננת ומיכולתה היום להגן על עצמה ולפנות לסיוע ולעזרה.

שירות המבחן בא לכלל מסקנה כי המערער בר שיקום. הוא הציע להעמידו בצו מבחן למשך שנתיים, במסגרתו ימשיך בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, וכן להוציא נגדו צו של"צ בהיקף 150 שעות, התחייבות ופיצוי למתלוננת. נוכח ההבנה כי חלק מהליך שיקומו של המערער תלוי בהשתלבותו בתעסוקה, במקצועו בתחום הסייבר והמחשבים, סבר שירות המבחן שניתן במקרה זה לבטל את הרשעתו.

5. בשלב הטיעון לעונש העידה המתלוננת וסיפרה לבית המשפט על תחושות האמביוולנטיות כלפי המערער לאורך הקשר עמו. ניכר היה כי המתלוננת, בעצמה נפגעת פעולות איבה, אהבה את המערער ורצתה בכל מאודה בקשר עמו, והיא מרגישה פגועה מאוד מיחסו כלפיה. יש לציין כי בישיבה קודמת בקשה המתלוננת במפורש שהמערער יקבל טיפול (עמ' 17 לפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא, בשורה 7). לאחר השמעת טיעוני הצדדים ניצל גם המערער את זכותו לומר דברים לבית המשפט.

6. בית המשפט קמא גזר את עונשו של המערער כמפורט לעיל.

בית המשפט קמא קבע כי אמנם המעשים עליהם נותן המערער את הדין אינם חמורים במיוחד, ורק אחד מהם הסתיים בחבלה ולא בחבלה חמורה, ואולם מן הראוי להחמיר עם המערער משום שמעשיו מלמדים כי נהג לאורך זמן במתלוננת כבחפץ השייך לו, ביזה והשפיל אותה.

לאחר שסקר פסיקה רלוונטית קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם את מעשיו המערער כולם נע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל.

בית המשפט קמא לא מצא במקרה זה הצדקה לביטול הרשעה ואף לא שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם (בין היתר לאחר שמצא כי המערער טרם עבר טיפול משמעותי). בעיקר נוכח הודאת המערער החליט בית המשפט קמא לגזור עליו עונש בתחתית המתחם שקבע.

7. המערער עתר בהודעת הערעור שהגיש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו, ולחלופין לבטל את רכיב המאסר לריצוי בפועל. לדעתו בית המשפט קמא לא נתן משקל מתאים לטרומה הקשה שעבר, ואת הסיבה

- לכך שהמערער טרם עבר טיפול משמעותי אין לזקוף לחובתו. לדעת המערער, לא ניתן משקל מספיק גם לכך שלאחר הגשת התלונה פוטר המערער מעבודתו בשב"ס, ולכך שהמערער והמתלוננת התגרשו זה מכבר.
8. לבקשת המערער, ולאחר שהמשיבה הביעה הסכמתה, הונח לפנינו לפני הדין בערעור תסקיר נוסף. מתסקיר זה עולה כי המערער השתלב בינתיים בשתי מסגרות טיפוליות: המרכז למניעת אלימות במשפחה העוסק גם בעיבוד טראומה, ובמרכז "התחלה חדשה". המרכז למניעת אלימות במשפחה דיווח כי המערער מתמיד בטיפול ונתרם ממנו. שירות המבחן סבור כי הטיפול במערער מיטיב עמו מאוד ומפחית את מסוכנותו. ההמלצה העדכנית של שירות המבחן היא לגזור על המערער צו מבחן לשנתיים ושל"צ בהיקף של 400 שעות.
9. לדיון שהתקיים בערעור ביום 15.5.2022 התייצבו גם המתלוננת וב"כ. ב"כ המתלוננת טענה כי המתלוננת הייתה אמנם מעוניינת כי המערער יעבור טיפול, אך להתרשמותה הוא לא יעשה כן, והדרך היחידה היא להורות על מאסרו מאחורי סורג ובריח.
10. המשיבה מצדה טענה כי לא נפל פגם בגזר דינו של בית המשפט קמא.

דיון והכרעה

11. באנו לכלל מסקנה כי, במקרה מיוחד זה, לא היה הכרח לגזור על המערער עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.
12. אנו סבורים כי בית המשפט קמא קבע נכונה את מתחם העונש ההולם את מעשיו החמורים של המערער, שעל אף העובדה שלא גרמו לפגיעות גוף משמעותיות, מגלים, כפי שקבע בצדק בית המשפט קמא, התנהגות אדנותית ומבזה כלפי המתלוננת. יתרה מכך, בית המשפט קמא התייחס בצדק רב גם למגמת ההחמרה בענישה במקרי אלימות במשפחה, וטוב עשה המערער כאשר נמנע מלהשיג על המתחם שנקבע בעניינו.
13. דעתנו היא כי, במקרה דנן, היה מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום.
14. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מאפשר לבית המשפט שמצא כי נאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם, לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של נאשם לפי שיקולי שיקומו. עינינו הרואות: שיקום בפועל אינו תנאי להפעלת הסמכות לחרוג מן המתחם.

במקרה דנן עמדו לפני בית המשפט קמא תסקירים מהם עלה כי המערער עלה על דרך השיקום וישנו סיכוי של ממש שישתקם. בהינתן חומרת המעשים טוב עשה בית המשפט קמא כאשר דחה את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעת המערער, אך לא מצאנו בגזר הדין הנמקה משכנעת מדוע לא ניתן היה במקרה זה לקבוע את העונש לפי שיקולי שיקומו של המערער.

כאמור, המעשים חמורים וחושפים דחפים אלימים בהם יש לטפל. ואולם, בהינתן העובדה כי המערער הודה בעובדות כתב אישום מתוקן וחסך לא רק זמן שיפוטי אלא גם את עדות המתלוננת, היעדר עבר פלילי מכל סוג או מין ובעיקר - הירתמות להליך טיפולי בחסות שירות המבחן, דעתנו היא כי נכון היה לחרוג במקרה זה מן המתחם

שנקבע ולהורות על עונש עיקרי שניתן יהיה לרצות בדרך של עבודות שירות.
15. דעתנו זו התחזקה מן האמור בתסקיר שהוגש בהליך הערעור, המפרט את השתלבותו המוצלחת של המערער בשתי מסגרות טיפוליות.
16. אשר על כן מצאנו להתערב בגזר הדין, כך שחלף עונש המאסר בפועל בן 12 החודשים שגזר בית המשפט קמא ירצה המערער 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ובנוסף יעמוד המערער במבחן למשך שנתיים כפי המלצת שירות המבחן.

ביתר חלקי גזר הדין לא יחול שינוי.

**ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז
תשפ"ב, 25/07/2022 במעמד
הנוכחים.**

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכאל קרשן, שופט

עמית מיכלס, שופט